

KOMISJONI OTSUS,

16. oktoober 2009,

millega kehtestatakse meetmed elektrooniliste haldustoimingute kasutamise lihtsustamiseks ühtsete kontaktpunktide kaudu, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul

(teatavaks tehtud numbri K(2009) 7806 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2009/767/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 8 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Liikmesriikidele direktiivi 2006/123/EÜ II peatüki, eriti selle artiklite 5 ja 8 kohaselt pandud haldustoimingute lihtsustamise kohustused hõlmavad kohustust lihtsustada haldustoiminguid ja -formaalsusi, mida rakendatakse teenuste osutamise valdkonnale juurdepääsuks või selles valdkonnas tegutsemiseks, ning kohustust tagada, et teenuseosutajad saaksid neid haldustoiminguid ja -formaalsusi hõlpsasti täita vahemaa tagant ja elektrooniliste vahendite abil ühtsete kontaktpunktide kaudu.
- (2) Liikmesriikidevahelisi piiriüleseid haldustoiminguid ja -formaalsusi peab olema võimalik täita ühtsete kontaktpunktide kaudu vastavalt direktiivi 2006/123/EÜ artikli 8 sätetele.
- (3) Et täita haldustoimingute ja -formaalsuste lihtsustamise kohustust ja hõlbustada ühtsete kontaktpunktide piiriülest kasutamist, peavad elektroonilised haldustoimingud põhinema lihtsatel lahendustel, mis hõlmab ka elektrooniliste allkirjade kasutamist. Kui konkreetsete haldustoimingute ja -formaalsuste kohta tehtud asjakohase riskianalüüsi tulemusel peetakse vajalikuks suurt turvalisust või elektroonilise allkirja võrdvärsust käsitsi kirjutatud allkirjaga, võib teenuseosutajatelt teatavate haldustoimingute ja -formaalsuste täitmisel nõuda kvalifitseeritud sertifikaadil põhinevaid täiustatud elektroonilisi allkirju, mis on antud turvalise allkirja andmise vahendiga või ilma selleta.

- (4) Ühenduse elektrooniliste allkirjade raamistik kehtestati Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 1999. aasta direktiivis 1999/93/EÜ elektroonilisi allkirju käsitleva ühenduse raamistiku kohta ⁽²⁾. Et soodustada kvalifitseeritud sertifikaadil põhinevate täiustatud elektrooniliste allkirjade tulemuslikku piiriülest kasutamist, tuleb suurendada usaldust nende elektrooniliste allkirjade suhtes, olenemata sellest, millises liikmesriigis asub allkirjutaja või kvalifitseeritud sertifikaadi väljastanud sertifitseerimisteenuse osutaja. Seda on võimalik saavutada, muutes elektrooniliste allkirjade töendamiseks vajaliku teabe usaldusväärsel kujul kergemini kättesaadavaks, pidades eelkõige silmas teavet liikmesriigis järelevalvealuste/akrediteeritud sertifitseerimisteenuse osutajate ja nende pakutavate teenuste kohta.

- (5) Oluline on tagada, et liikmesriigid teeksid kõnealuse teabe avalikult kättesaadavaks ühtse vormi kaudu, mis lihtsustab teabe kasutamist ja tagab selle piisava detailsuse, mis võimaldab vastuvõtval poolel elektroonilist allkirja töendada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Elektrooniliste allkirjade kasutamine ja tunnustamine

1. Kui see on asjakohase riskianalüüsi tulemusel ja kooskõlas direktiivi 2006/123/EÜ artikli 5 lõigetega 1 ja 3 põhjendatud, võivad liikmesriigid nõuda teatavate haldustoimingute ja -formaalsuste täitmisel direktiivi 2006/123/EÜ artikli 8 kohaste ühtsete kontaktpunktide kaudu, et teenuseosutaja kasutaks kvalifitseeritud sertifikaadil põhinevaid täiustatud elektroonilisi allkirju, mis on antud direktiivis 1999/93/EÜ määratletud ja reguleeritud turvalise allkirja andmise vahendiga või ilma selleta.

2. Liikmesriigid tunnustavad lõikes 1 osutatud haldustoimingute ja -formaalsuste täitmisel kõiki kvalifitseeritud sertifikaadil põhinevaid täiustatud turvalise allkirja andmise vahendiga või ilma selleta antud elektroonilisi allkirju, kuid see ei välista liikmesriikide võimalust piirata nende elektrooniliste allkirjade tunnustamist kvalifitseeritud sertifikaadil põhinevate täiustatud turvalise allkirja andmise vahendiga antud elektroonilistele allkirjadele, kui see on kooskõlas lõikes 1 osutatud riskianalüüsi tulemustega.

⁽¹⁾ ELT L 376, 27.12.2006, lk 36.⁽²⁾ EÜT L 13, 19.1.2000, lk 12.

3. Liikmesriigid ei kohalda kvalifitseeritud sertifikaadil põhinevate täiustatud turvalise allkirja andmise vahendiga või ilma selleta antud elektrooniliste allkirjade tunnustamisel nõudeid, mis takistavad teenuseosutajatel ühtsete kontaktpunktide kaudu elektrooniliste haldustoimingute kasutamist.

4. Lõige 2 ei takista liikmesriike tunnustamast teisi elektroonilisi allkirju peale kvalifitseeritud sertifikaadil põhinevate täiustatud turvalise allkirja andmise vahendiga või ilma selleta antud elektrooniliste allkirjade.

Artikkel 2

Usaldusnimekirjade koostamine, haldamine ja avaldamine

1. Iga liikmesriik peab koostama ja avaldama lisanäidatud tehnilistele nõuetele vastava usaldusnimekirja, mis sisaldab miinimumteavet liikmesriigi järelevalveluste/akrediteeritud sertifitseerimisteenuse osutajate kohta, kes väljastavad üldsusele nõuetekohaseid sertifikaate, ning seda nimekirja haldama.

2. Liikmesriigid peavad koostama ja avaldama vähemalt inimesele loetava usaldusnimekirja vastavalt lisanäidatud nõuetele.

3. Liikmesriigid teavitavad komisjoni, milline asutus vastutab usaldusnimekirja koostamise, haldamise ja avaldamise eest, usaldusnimekirja avaldamise kohast ja kõigist selle nimekirja avaldamise koha muudatustest.

Artikkel 3

Kohaldamine

Käesolevat otsust kohaldatakse alates 28. detsembrist 2009.

Artikkel 4

Adressaadid

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 16. oktoober 2009

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Charlie McCREEVY